28/08/2020

“Αχτίδα φωτός”

/ Αγιορείτικα

Του +Αρχ. Βαρθολομαίου, Καθηγουμένου της Ι. Μ. του Εσφιγμένου

«Τα νέφη, των λυπηρών εκάλυψαν,
την αθλίαν μου ψυχήν και καρδίαν,
και σκοτασμόν εμποιούσι μοι Κόρη,
αλλ’ η γεννήσασα φως το απρόσιτον,
απέλασον ταύτα μακράν,
τη εμπνεύσει της θείας πρεσβείας σου.»
(τροπάριο της μεγάλης παράκλησης)

Τα λυπηρά γεγονότα έχουν σαν νέφος κατακλύσει την ζωή μας.
Η μία λύπη διαδέχεται την άλλη.
Λύπη για την σχέση στο ζευγάρι, λύπη για την σχέση στην οικογένεια, λύπη για την οικονομική κατάσταση, λύπη για τα ψυχολογικά μας, λύπη… λύπη… λύπη παντού!
Αυτό το πυκνό σύννεφο λύπης, που μας έχει σκεπάσει, έχει αλλοιώσει την διάθεση και τον χαρακτήρα μας.
Σε κάθε λυπηρό γεγονός, που προκύπτει, μικρό ή μεγάλο, η σκέψη για προσπάθεια είναι σχεδόν ανύπαρκτη.

Όταν η καρδιά έχει «πνιγεί» από τα σύννεφα της λύπης, έχει χάσει κάθε διάθεση

για προσπάθεια, για αγώνα, για ζωή. Όλα γύρω έχουν μαυρίσει. Σκοτάδι επικρατεί στην ψυχή μας. Η απελπισία κυριαρχεί, αρχίζουν να καλλιεργούνται τα πάθη, που δηλητηριάζουν την ψυχή, η αδιαφορία, η εμπάθεια, το μίσος, ο διχασμός.

Μέσα σ' αυτό το σκοτάδι, που επικρατεί, φαντάζει αδύνατη η εξεύρεση λύσης. Δεν διακρίνεται «φως στο τούνελ».
Μα, αν θέλει κάποιος πραγματικά να δει φως στο τούνελ... απλά περπατά.
Αυτό το «περπάτημα» σημαίνει διάθεση, σημαίνει αγώνας, σημαίνει προσπάθεια, σημαίνει αχτίδα φωτός στην ζωή μας.
Μια αχτίδα φωτός χρειάζεται για να «σπάσει» το σκοτάδι.
Μια αχτίδα φωτός χρειάζεται για να φανεί η οδός της σωτηρίας.
Μια αχτίδα φωτός χρειάζεται για να ξυπνήσει μέσα μας πάλι η διάθεση.
Μια αχτίδα φωτός χρειάζεται για να αρχίσει η καρδιά μας πάλι να χτυπά.

Ας στρέψουμε το βλέμμα μας στην πηγή του φωτός, για να γεμίσουμε φως στην ζωή μας.
Ας παρακαλέσουμε την Παναγιά, η οποία γέννησε το Φως, να μεσιτεύσει στον Υιό και Θεό της, να διώξει από την ζωή μας το σκοτάδι, που μας έχει κυριεύσει. Να γεμίσουμε φως, να γίνουμε φωτεινοί και χαρούμενοι, να αρχίσουμε πάλι να βλέπουμε, να διώξουμε «τα νέφη των λυπηρών», που έχουν προκαλέσει χειμώνα στην ψυχή μας.

Η παρουσία της Παναγίας στην ζωή μας είναι η αχτίδα φωτός που αναζητούμε. Η πρεσβεία της διώχνει την λύπη. Η αγάπη της δίνει θάρρος και ελπίδα. Η σκέπη της φωτίζει την ζωή μας.
Η Παναγία είναι η μεσίτριά μας προς τον Φιλάνθρωπο Θεό. Η μεσιτεία της είναι η σωτηρία μας.
Ας της χαρίσουμε την παράκλησή μας και την εμπιστοσύνη μας. Αυτή θα μας χαρίσει την σωτηρία μας, που είναι ο Χριστός.